

نشانه های عفونت گوارشی در کودکان

عفونت گوارشی، اغلب میان مردم با عنوان مسمومیت غذایی یا اسهال و استفراغ شناخته می‌شود. عوامل ایجادکننده عفونت‌های گوارشی در کودکان شامل باکتری‌ها، ویروس‌ها و انگل‌ها می‌شود که معمولاً از طریق آلودگی غذا، آب یا تماس با فرد آلوده انتقال می‌یابد.

عفونت گوارشی، اغلب میان مردم با عنوان مسمومیت غذایی یا اسهال و استفراغ شناخته می‌شود. عوامل ایجادکننده عفونت‌های گوارشی در کودکان شامل باکتری‌ها، ویروس‌ها و انگل‌ها می‌شود که معمولاً از طریق آلودگی غذا، آب یا تماس با فرد آلوده انتقال می‌یابد.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از جام جم؛ نشانه های آلودگی اغلب به صورت اسهال، استفراغ، درد شکم و تب بروز می‌کند. بی توجهی به این بیماری سالانه در سراسر دنیا جان 1.5 میلیون نفر را می‌گیرد.

بیماری های اسهالی می‌تواند عامل اختلال رشد ذهنی، جسمی و اختلال شناختی در کودک باشد؛ بویژه اگر طولانی شود با سوءتغذیه، کم خونی و عفونت های دیگر همراه خواهد بود. دوره نهفتگی عفونت گوارشی از یک ساعت تا یک ماه متغیر است، ولی علل غیر عفونی مانند مسمومیت با مس حتی می‌تواند پس از پنج دقیقه اسهال ایجاد کند.

اغلب، اسهال های گوارشی ظرف یک هفته بهبود پیدا می‌کند، ولی دوره آن می‌تواند حتی بیش از 14 روز باشد. اگر در کودک مبتلا تب بالا، دل پیچه های شدید و دفع خون در مدفوع مشاهده شود، احتمال وجود عامل باکتریایی بیشتر مطرح می‌شود.

تشخیص بیماری

شرح حال و معاینه بالینی برای تشخیص و نحوه درمان بسیار کمک کننده است، سابقه تماس با بیمار مشابه، سابقه آخرین مسافرت و مصرف غذای آلوده نیز باید از بیمار سوال شود.

برای بررسی کم آبی بدن از معیار های گوناگون استفاده می‌شود. خواب آلودگی، چشم های فرورفته، تشنگی شدید، افزایش یا کاهش ضربان قلب، تنفس های عمیق، اندام های سرد و کبود، کاهش حجم ادرار، فقدان اشک، پوست چروکیده و دهان خشک از نشانه های خطر کم آبی شدید است و نیاز به درمان فوری را می‌طلبد.

آزمایش میکروسکوپی و کشت مدفوع، اطلاعات مهمی را در مورد عامل اسهال به ما می‌دهد؛ اما به طور کلی در موارد بدون عارضه و اسهال آبی خفیف که بیمار بی حالی و تب قابل توجهی نداشته باشد، می‌توان از انجام این آزمایش صرف نظر کرد.

درمان مایع درمانی خوراکی یا تزریقی اساس درمان اسهال است، استفاده از پودرهای اوآراس، پودر غلات (سرلاک)، شیر مادر، شیر خشک های بدون لاکتوز و سرم های تزریقی برای جبران کم آبی بدن مفید است که با توجه به معاینه و تشخیص پزشک انتخاب می‌شود.

در این باره نکته مورد توجه این است که مصرف خوراکی مایعات باید به آهستگی و با حجم های کم در حد پنج میلی لیتر شروع شود، حتی می‌توان در ابتدا با قطره چکان به صورت آهسته و پیوسته به بیمار مایعات داد تا استفراغ وی تشدید نشود.

رژیم غذایی در اسهال بهتر است به سمت مصرف برنج، سیب زمینی، موز سبز، غلات، نان، دوغ و ماست پروبیوتیک تغییر پیدا کند و همچنین باید از مصرف غذاهای چرب، آبمیوه های پاکتی و نوشابه پرهیز کرد. مصرف ترکیبات روی، ویتامین A و ترکیبات پروبیوتیک در کاهش حملات اسهال نقش موثری دارد.

در اسهال هایی که عاملشان باکتری است، استفاده از آنتی بیوتیک لازم می‌شود، ولی باید توجه داشت، اگر در اسهال غیر

باکتریایی از آنتی بیوتیک استفاده شود، به علت عوارض دارو حتی ممکن است اسهال یا استفراغ تشدید شود بنابراین به والدین توصیه می شود تا از مصرف خودسرانه آنتی بیوتیک در اسهال و استفراغ کودک خود پرهیز کنند.